

111. møde.

Fredag den 4. juni kl. 9.

Formanden:

I går er fhv. statsminister Viggo Kampmann afgået ved døden i en alder af 65 år.

Viggo Kampmann var født på Frederiksberg som søn af kaptajn i hæren Conrad Kampmann. Han tog studentereksamen fra Fredericia kommunale gymnasium i 1928 og blev cand. polit. i 1934.

Efter sin eksamen blev han sekretær i det statistiske departement og var fungerende ekspeditionssekretær i generalsekretariatet for regeringens beskæftigelsesudvalg 1944-46, økonomisk-statistisk konsulent i skatte-departementet 1946 og chef for det økonomiske sekretariat 1947-50.

Viggo Kampmann var medlem af folketinget som socialdemokratiets repræsentant for Sorø amtskreds 1953-60 og for Københavns amtskreds 1960-63, da han af helbredsmæssige grunde nedlagde mandatet.

Han var finansminister i det første ministerium Hedtoft 1950, i det andet ministerium Hedtoft fra 1953 til 1955 og i ministeriet H. C. Hansen fra 1955 til 1960. Efter H. C. Hansens død i 1960 fungerede Viggo Kampmann som statsminister og var derefter statsminister til 3. september 1962, da sygdom tvang ham til at trække sig tilbage.

Det var uden tvivl Viggo Kampmanns grundige uddannelse og alsidige erfaringer fra de mange års arbejde i statsadministrationen, der sammen med hans rige personlige evner førte ham frem til ledende ministerposter, skønt han ved sin udnævnelse var uden den folkelige baggrund og nære til-

knytning til dansk arbejderbevægelse, som i så høj grad har præget andre socialdemokratiske regeringsledere. Han havde heller ikke gennemgået den politiske skoling, som ofte går forud for indtagelsen af en ministerpost, og blev først medlem af folketinget et par år efter, at han første gang var udnævnt til finansminister.

Han udviklede sig imidlertid i folketinget til en fremragende debattør, hvis indlæg var præget af en dybtgående viden. Hans svar i diskussioner var hurtige og klare, og han havde en helt usædvanlig evne til at fremstille selv udviklede problemer på en letfattelig måde.

Viggo Kampmann var dynamisk og initiativrig og havde en betydelig indflydelse inden for sit parti. Der er al grund til at tro, at han var stærkt medvirkende til dannelsen af H. C. Hansens såkaldte „trekantregering“, hvori også det radikale venstre og Danmarks retsforbund deltog. Selv overtog han ledelsen af denne regering, da han ved H. C. Hansens død tiltrådte som statsminister.

Det er et spørgsmål, om Viggo Kampmann egentlig ikke befandt sig bedst som finansminister, som den, der skulle søge afgørende dele af regeringens politik ført igennem i folketinget. Det er dog åbenbart, at hans rige konstruktive evner kom til fuld udfoldelse i hans gerning som statsminister. Hans indsats har utvivlsomt medvirket til den udvikling på mange af samfundets områder, som senere har fundet sted. Væsentlige dele af den gennemgribende skattereform, som det ikke lykkedes ham at gennemføre i sin regeringstid, så han senere virkeliggjort.

Viggo Kampmanns interesser og viden spændte over mange forskellige områder, og han gjorde med sin idérigdom og energi en stor indsats på mange felter. Hans indsats for støtte til videnskab og forskning var betydelig. Han var fra 1955 formand for Vanførefonden og fra 1960 for Børnenes Kontor,